І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЛИСТОПАДА 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 14, 1972 No. 210. VOL. LXXIX.

КОРОТКІ ВІСТКИ

Понеділок, 13 листопада 1972

НАЙВИЩИЙ СУД ЗСА БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ справу професора Самуїла Попкайна із Гарварду, який був замішаний в опублікуванні таємних документів з Пентагону про початок в'єтнамської війни. Минулого березня він відмовився відповідати на багато запитань суду й одержав 18 місяців ув'язнення, але Апеляційний Суд виступив у обороні проф. Попкайна, визнавши за ним право не відповідати на чотири запитання, у яких ішла мова про Даніеля Елсберга. Тепер Найвищий Суд ЗСА переглядає його справу й проф. С. Попкайн піде до в'язниці.

АДМІРАЛ ЕЛМО ЗУМВОЛТ ОБВИНУВАТИВ підвладних йому старшин військової фльоти в тому, що вони не виявили себе на висоті завдань і не виконували директив про расову рівноправність. Частина моряків, переважно негрів, влаштувала „сидячий страйк" на березі й не бажала іти на борт свого літаконосця „Антерпрайс". Той випадок мав виразно расове забарвлення. 129 матросів викликано на переслухання.

АСТРОНАВТИ КОСМІЧНОГО КОРАБЛЯ „АПОЛЛО-17", який у грудні буде випущений на Місяць, назвали свій корабель „Америка", а кабіну, яка причалить з астронавтами на Місяці — „Чалленджер" — „Виклик". Капітан Сернан сказав, що цими назвами вони хочуть підкреслити спільне досягнення американського народу в здобутті космічних просторів. Тим часом родини двох астронавтів, які загинули в 1967 р. в пожежі, одержали 300 000 долярів відшкодування.

ПО ЗСА РОЗ'ЇЖДЖАЄ ГРУПА СОВЄТСЬКИХ комсомольців, у складі 11-ти осіб. Вони знайомляться з життям цієї країни й мали нагоду придивлятись, як відбувалися президентські вибори. Хоч усі вони члени КПСС або комсомольської організації, не були проти, щоб їм показали у Лас Вегас як грати „в рулетку" й пробували грати, оглядали „стріптізи" в Ню Орлінсі, були на вечірках з деякими дискусіями й великою кількістю алькоголю. Керівник цієї одинадцятки є В. Прокопов — заступник голови Комітету організацій молоді СССР.

ДЕПАРТАМЕНТ ПРАЦІ ОПРИЛЮДНИВ ВІДОМОСТІ про те, що напередодні виборів у ЗСА було 5,5 відсотка безробітних з усієї робочої сили країни. Тепер у ЗСА мають працю 82 мільйони 700 тисяч осіб, на понад 2 мільйони більше, як у минулому році. За минулий рік до місяця жовтня 1972 року кількість безробітних зменшилась на піввідсотка.

У ТЕЛЕВІЗІЙНІЙ КОМПАНІЇ СіБіЕс — Колумбія Бродкестінґ Систем, застрайкували кінооператори, електроінженери і техніки, через що ця телевізійна мережа не змогла передати двох спортових змагань. Однак, покищо той страйк не відбився на праці в такій мірі, що довелося б припиняти надавання, бо дирекція призначила на місце страйкарів старших працівників і наглядачів. Коли б страйк потривав довше, то він дуже відбився б на телевізійних передачах СіБіЕс з дня президентських виборів. На саму підготову до тих фільмувань і передавань СіБіЕс вже витратила понад три мільйони долярів.

У ШВЕЦІЇ УРОЧИСТО ВІДЗНАЧИЛИ в минулу суботу 90річчя надзвичайно популярного короля Ґустава УІ Адольфа. 200.000 сірих громадян підписали листу з бажаннями королеві, вславши йому всякі можливі дарунки. Всі будинки були удекоровані прапорами, з усіх святинь дзвонили дзвони. Всі королівські доми прислали своїх делегатів, прибули й деякі голови держав на святкування.

У ЛОНДОНІ ВІДБУЛАСЯ міжнародна конференція 91 держав у справі припинення занечищувати моря й океани. Найбільшу трудність становить проблема ширини прибережньої крайової морської смуги.

У ЛОНДОНІ І В ШВАЙЦАРІЇ ОТРИМАНО під кінець минулого тижня 16 листів з вибуховими матеріялами. Всі вони були адресовані або персонально до видатних жидівських громадян, або до фірм, що торгують з Ізраїлем. Один з директорів великої ювелірської фірми в Лондоні, жид, відчиняючи такого листа, дістав від вибуху рани на обличчі і руках. Всі ті посилки прибули з Індії. У поштових конторах в Ню Делі і Бомбаї перехоплено ще дальших таких 50 посилок.

5.000 ЛІКАРЯМ У БРИТАНІЇ ПОГРОЖУЄ скреслення з реєстру лікарів, що мають дозвіл виконувати лікарську практику. Вони відмовилися платити щорічну реєстраційну таксу по 12 дол.

ДО ВАШИНҐТОНУ ПРИБУДЕ внедовзі пакістанський президент Зульфікар Алі Бутто для нарад у справі відносин в Південній Азії. Індійський прем'єр Індіра Ґанді закидала у промові у парляменті названому пакістанському президентові, що він не допускає до замирення, слухаючи „деяких великодержав", які не хочуть, щоб у Південній Азії настав мир. Це був натяк на Америку і Комуністичний Китай, які підтримували були Пакістан у війні, яку, з допомогою від СССР, затіяла Індія.

СОВЄТИ ДОСТАВИЛИ Єгиптові в останніх тижнях коло 60 наймодерніших протилетунських ракет з землі в повітря, разом із совєтськими залогами та інструкторами. Єгипет звернувся до Москви за допомогою у зброї, не змігши дістати її від будь - котрої західньої держави. Єгипетський президент Анвар Садат димісіонував військового міністра генерала Мохаммеда Садека, який найбільше наполягав був на відіслання до СССР совєтських військовиків в липні ц. р.

ПІВДЕННА І ПІВНІЧНА КОРЕЯ ПОГОДИЛИСЯ, щоби припинити радіопередачі з взаємними обвинуваченнями і пропаґандивними лайками. Ті передачі надавали через гучномовці в здемілітаризованій смузі і вони підтримували ворожий настрій та безперервне напруження.

ПІВДЕННА КОРЕЯ ЗАБЕРЕ з Південного В'єтнаму всі свої війська впродовж 60-ох днів від підписання перемир'я у Вєтнамі. У Південному В'єтнамі. було в 1967 році 48.000 добірного корейського війська, тепер є ще там 38.000 вояків, але вони перестали брати участь у наземних боях та обмежуються до охорони деяких становищ і місцевостей. Вишколені в партизанському веденні війни південні корейці винищили понад 40.000 комуністичного війська, самі мавши 3.700 вбитих.

ФРАНЦУЗЬКИЙ СУД ЗАСУДИВ комуністичний щоденник „Ль'Юманіте" на заплату коштів процесу 400 дол. і 1.000 дол. французькому журналістові Мішелеві Гордей, який проголосив був в газеті „Франс Суар" вістку, що Совєти стаціонували на китайському кордоні нові великі війська. „Ль'Юманіте" заперечило ту вістку й назвало того журналіста брехуном, за що він заскаржив комуністичну газету.

ЗАХОПЛЕНИЙ ЛІТАК ІЗ 31 ПАСАЖИРОМ ПОВЕРНУВСЯ ДО МАЯМІ, ПІРАТИ ЗАТРИМАНІ НА КУБІ

Маямі. — В неділю ранком приземлився тут удруге джетовий пасажирський літак летунської компанії Савтерн Ейрлайнс Ді-Сі 9, що був схоплений у Детройті ще в п'ятницю минулого тижня трьома повітряними піратами-неграми, із яких один втік із в'язниці і два других були пошукувані поліцією, як підозрілі у ґвалтуванні жінок. Ксіх 31 пасажирів відставлено разом із залогою в неділю вночі до Маямі. Повітряних піратів кубинська влада придержала і привезений ними окуп був правдоподібно сконфіскований. Двох із пілотів, як також одного із пасажирів, що були поранені піратами, перевезено до шпиталів. Літак залишився в Гавані, де його направлять. Лет викраденого літака тривав двадцять і дев'ять годин і в тому часі його залога була примушена піратами під загрозою револьверів приземлюватися дев'ять разів на восьми різних летовищах — в Джексоні, Місс., Клівленді, Торонто, Лексінгтоні, Кентакі, Чаттануґа, Гавана — на перших дві години зупинки, Кій Вест на Флориді, Орляндо і знову в Гавані. За той час літак перелетів відстань 4 000 миль. Після набрання пального на летовищах пірати примушували пілотів летіти все далі, вимагаючи від керівництва кампанії десять мільйонів долярів окупу і погрожуючи, що, якщо вони їх не одержать, то розірвуть літак із собою, пасажирами й залогою над дослідними закладами Комісії Атомової Енергії в Овк Ридж, Теннесі. В Чаттануґа пірати мали одержати два мільйони долярів і з цим окупом вони полетіли на Кубу. Намагаючися затримати літак, на одній із зупинок аґенти Еф-Бі-Ай пошкодили кулями опони літакових коліс. Прізвища піратів, із яких усі три є неграми: Мелвін Кейл, Луїс Д. Мур і Генрі Д. Джексон.

Ізраїльський міністер ген. Моше Даян прибув до ЗСА для нарад про Близький Схід

Вашингтон. — Ізраїльський військовий міністер генерал Моше Даян прилетів до ЗСА для наради з президентом Ніксоном і іншими високими американськими державними мужами про ситуацію на Близькому Сході. За газетними повідомленнями, Моше Даян, переможець в останній 7-денній війні проти всіх арабських сусідів Ізраїлю з літа 1967 року, має переговорювати про дальші достави зброї для Ізраїлю, але також про давній плян Америки, щоб довести до тимчасового порозуміння між Ізраїлем і Єгиптом щодо очищення Суезького каналу й відновлення плавби по ньому, передумовою чого мало б бути відкликання ізраїльських військ з цілого чи частинного Синайського півострова. Президент Ніксон заявив у своєму пресовому інтерв'ю під кінець минулого тижня, що справа замирення на Близькому Сході буде одною з найперших, якій він приділить свою увагу у своїй новій каденції. Понад 4-річні переговори про замирення між Ізраїлем і арабськими сусідами застрягли на мертвій точці, при чому найбільшою перешкодою є принципове становище Єгипту, що він „ані п'яди арабської землі" не відступить Ізраїлеві, якого називає агресором, що його не можна винагороджувати за його агресію. Всі мирові зусилля офіційного мирового посередника від Об'єднаних Націй, шведського дипломата Гуннара Ярріна, та державного секретаря Вілліяма Роджерса, виявились безуспішними.

25-ЛІТТЯ СЕКЦІЇ МОЛОДІ

Вуенос Айрес. — Секція Української Молоді при Відділі „Просвіти" у Вільде відзначила 25-ліття свого існування великим українським концертом, у виконанні переважно молоді. У програму входили виступ хору під диригуванням Анастасії Гривняк, виступи танцювальних гуртків із Вілля Аделіна, Сан Мартін, Ісідоро Касанова, Ляважолю та Вільде. Відбулася роздача нагород-трофеїв за краще виконання, крім того, для молоді була забава у Вільде, при вулиці Пайсанду, на якій грала оркестра під назвою „Вовки"

Президент Південного В'єтнаму вірогідно підпише договір про мир

Сайгон. — Заступник асистента президента Р. Ніксона Генрі Кіссінджера генерал Александер Гейґ перевів впродовж двох днів із президентом Південного В'єтнаму Нґуєном Ван Тіє разом 5 годин на засекречиних розмовах, при чому приявним у тих розмовах був тільки амбасадор ЗСА у Південному В'єтнамі Елсворт Банкер. Не проголошено ніякого офіційного комунікату про ті наради, але за тоном в'єтнамських газет, які стоять близько до названого президента можна здогадуватися, що Нґуєн Ван Тіє зм'ягшив своє раніше дуже рішуче становище проти тексту договору, що його склав Генрі Кіссінджер з своїм контрпартнером, комуністом Ле Дуком То з Північного В'єтнаму. Найбільше застереження буцім-то все ще викликає неясна постанова щодо північно - в'єтнамського війська у Південному В'єтнамі. Південні в'єтнамці твердять, що того війська є 300.000, американська військова розвідка подала число 145.000. У тексті договору нема нічого про відкликання того війська до Північного В'єтнаму і Генрі Кіссінджер буцім-то мовчки погодився, що воно залишиться у Південному В'єтнамі після того, як дістав запевнення, що Північний В'єтнам „доборовільно" частину того війська, буцім-то 35.000, відкличе. Генерал Гейґ відлетів із Сайґону до столиці сусідньої Камбоджі, де мав півторигодинну розмову з тамошнім президентом Лоном Нолем. З Камбоджі він полетів до Таї (Сіяму) а відтіль до столиці Південної Кореї Сеулу. Південна Корея має в Південному В'єтнамі 37,000 війська, на 5.000 більше, як його має там Америка. Після наради з південно-корейським президентом Чунґ Гі Парком, генерал Гейґ відлетів назад до Америки. На позитивний розвиток подій в справі воєнного перемир'я і замирення у В'єтнамі вказує теж пресове інтерв'ю, що його в Парижі дав голова північно-в'єтнамської делеґації Хуан Туї: він потвердив, що згаданий вгорі комуністичний проводир Ле Дук То прибуде в найближчих днях з Ганою до Парижу для нової наради з Кіссінджером. Французька пресова аґенція з Ганою повідомила, що уряд Північного В'єтнаму згідний перевести додаткові переговори з Кіссінджером, після чого буде остаточно підписаний договір про воєнне перемир'я у В'єтнамі

СССР втримує над кордоном Китаю один мільйон війська

Пекін. — Прем'єр Комуністичного Китаю Чджу Ень-лай заявив у розмові з групою закордонних журналістів, що Совєтський Союз тримає над кордоном Китаю один мільйон війська. Але тому, що одночасно — казав названий китайський комуністичний прем'єр — совєтські проводирі раз-у-раз заявляють, що вони не хочуть війни, то мовляв — виходить, що вони тримають стільки війська на те, щоб переговорювати з Китаєм „з позицій сили". Чджу Ень-лай нічого не сказав про шанси таких совєтсько-китайських переговорів, але з цілого тону його заяв виходило, що між Москвою і Пекіном відносини знову радше погіршились, як поправились. Чджу Ень-лай піддав під сумнів добру волю Москви у справі В'єтнаму. Совєтський Союз — сказав Чджу Ень-лай — твердить, що він прагне миру у В'єтнамі: „але є велика різниця між правдивими і фальшивими словами". Комуно-китайський прем'єр висловив вдоволення з виборчої перемоги Ричарда Ніксона, як того, який перевів покращання американсько-китайських відносин. Але водночас він нарікав, що він нічого не знав про текст договору Кіссінджера з північно-в'єтнамськими комуністами. Тут він по-філософськи додав: „Не тільки ми, але й Британія теж нічого про це не довідалася від Америки". Він не заявився виразно, чи комуністичний Китай візьме участь у проєктованій міжнародній конференції про В'єтнам і не виявив ніякого захоплення постановою, що Канада, Індонезія, Польща і Мадярщина мають становити ту „невтральну міжнародну Комісію", яка буде стежити за збереженням постанов про перемир'я.

Астронавти із залоги „Аполло-17" готуються до останнього лету на Місяць

Гюстон. — Протягом довгих місяців відбувається тут наполеглива й основна підготова до останнього вже у програмі „Аполло" лету на Місяць. Запляновани в рамцях цієї програми експедиція „Аполло-17" призначена на грудень 1973 року і вистартує космічний корабель у свою подорож 6 грудня. До складу залоги „Аполло-17" входитимуть: капітан Юджин А. Сернан, коммодоре Роналд І. Івенс із фльоти і д-р Гаррисон Г. Шмітт, як перший із учених геологів, що візьме участь в леті на Місяць. Два із них причалять на Місяць 11 грудня і перебуватимуть там три дні, досліджуючи поверхню й атмосферу цього супутника Землі. Протягом трьох днів вони відбудуть три виповнені працею й дослідами семигодинні екскурсії по Місяці. В цьому часі вони встановлять там низку інструментів і влаштувань для досліджування горячі із середини Місяця, з метою визначення складу й температури його нутра, для виявлення й виміряння впливу метеоритів, комет і космічного пилу на Місяць, досліджування потрясень місячної поверхні, спричинюваних метеоритами і вибухами на місячній поверхні, та для дослідження місячного підґрунтя й еластичности місячної кори. Учасник експедиції геолог д-р Шмітт переконаний, що висліди цих досліджень допоможуть зрозуміти не тільки процес поставання Місяця, але й початки творення Землі.

На ювілейному святі 427-го Відділу УНС в Ст. Кетринс будуть вшановані піонери

Ст. Кетринс, Канада. — Голова ювілейного комітету Товариства ім. Івана Франка, що є 427-им Відділом Українського Народного Союзу в Ст. Кетринс, водночас секретар того Відділу Петро Дяків інформує, що в суботу 18-го листопада ц. р. тут в домівці УНО при 177 Наягра Ст. відбудеться ювілейне свято цього Товариства. Головною метою свята є пошанування засновників Відділу та піонерів УНСоюзу в Канаді. Товариство постало 24 березня 1940 р. й було прийняте до УНСоюзу, як його Відділ, 31-го того самого місяця. Його заснувало 25 місцевих українських патріотів, які на своїх основуючих зборах обрали таку першу управу: Пилип Цибуляк — секретар, Василь Драґан — предсідник і Іван Ковальський — касир. За свого патрона Товариство прийняло Івана Франка. В хроніці Товариства записано, що воно 24 травня 1940 р. одержало свою печатку, а 28 березня 1945 свою основну грамоту - чартер. На програму ювілейного свята зложиться ювілейна частина, в яку ввійдуть промови головного предсідника Йосипа Лисогора та заступника гол. предсідника на Канаду сенатора Павла Юзика, а в мистецьку частину ввійдуть виступи місцевого Пластового Хору під орудою Олі Ткачук та танцювального ансамблю „Дунай" під орудою Ореста Самця. У святі візьме також участь організатор Відділу й колишній головний контролер УНСоюзу Володимир Гірняк із Віндзору. Початок свята о. год. 6-ій вечора. Секретарі усіх дев'яти Відділів Ніяґарської Округи УНСоюзу готуються відзначити ювілей свого 427-го Відділу по союзовому, тобто здобуваючи для УНСоюзу нових 30 членів, одного за кожний рік існування ювілята.

Листопадові роковини відзначено на Брукліні святковою академією

Ню Йорк. — У минулу неділю, 12-го листопада, в Народному Домі Бруклин-Північ, відбулася Листопадова Академія, започаткована співом Американського гимну і стрілецькою піснею „Ой, у лузі червона калина", у виконанні хору церкви св. Духа під керівництвом проф. Лева Рейнаровича. Змістовний реферат виголосив ред. Володимир Левенець, коротко накресливши боротьбу України, а зокрема Галичини, за свою державність від давніх часів і до наших днів. Молоденький Зеньо Білевич продеклямував вірш „Листопад", а Л. Квасній „Зустріч на стрілецьких могилах" Богдана Лепкого. З трьома піснями: „Ой, зігнувся дуб високий" Гайворонського, „Як давно" муз. Китастого і „Пісня про Україну" муз. Білаша виступив баритон Лев Рейнарович. Парафіяльний хор церкви св. Духа під його ж керівництвом виконав „Коли ви вмирали" М. Гайворонського, „Молитву" з опери „Роксоляна" муз. Д. Січинського, „Розпрощався стрілець" — пісня УПА, „Ми повернемось" — пісня, присвячена УПА і „Пісню про Львів" муз. Е. Козака. Акомпаніював проф. Богдан Левицький. Наприкінці членами Відділу ООЧСУ і сумівцями був виконаний монтаж пера поета Леоніда Полтави „Армія волі — УПА". Закінчилася Академія спонтанним співом національного гимну „Ще не вмерла".

ТЕНОР А. ЮРКІВ ВИСТУПИВ В НЮАРКУ

Нюарк, Н.Дж. — У неділю 12-го листопада ц.р., о год. 5-ій вечора, тут у концертовій залі школи Мавнт Вернон виступив український соліст-тенор Антін Юрків, уродженець Арґентини, із своїм концертом-речиталем української та світової музики, при фортепіяновому акомпаньяменті професора співу Євгена Крахна. Концерт влаштували церква св. Івана Хрестителя в Нюарку, Студія Мистецького Слова в Ню Йорку та Нюйоркський Оперовий Ансамбль. У програмі концерту були композиції Лисенка, Нижанківського, Стеценка, Косенка, Чайковського, Бізе, Гаґемана, Чілеа, Штравса та інших.

Помер Павло Марко, визначний союзовий діяч і предсідник 204-го Відділу УНС

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 10-го листопада, помер тут на 64-му році життя після важкої недуги бл. п. Павло Марко, довголітній визначний союзовий діяч, предсідник 204-го Відділу УНСоюзу ім. о. Агапія Гончаренка в Ню Йорку та його конвенційний делеґат. Покійний був теж визначним мистцем іконостасів, власником фабрики впродовж багатьох років і був активним в українському громадському житті. Осиротив дружину Ксеню, доньки Софію Карпляк і Анастазію Лоренс з мужами, та внуків і численну союзову громаду в Ню Йорку.

Панахиди були відправлені у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку в неділю і понеділок 12-го і 13-го листопада, а похорон відбудеться у вівторок о год. 8-ій рано з цього ж похоронного заведення на Український Православний Цвинтар у Бавнд Бруку, Н.Дж.

УКРАЇНСЬКЕ БОФФАЛО

Репортаж Леоніда Полтави

(1)

Місто, як місто

Коли понад одномільйонове промислове північне місто Боффало спить після важкого робочого дня на фордівських конвеєрах та на багатьох фабриках і заводах, то, здається, у тій незвичній після гомінкого, безсонного Ню Йорку тиші можна почути гуркіт Ніяґарського водоспаду. І якщо в самому місті навіть у неділю якось занадто спокійно, то все таки тут є багато атракцій. Між ними, крім Ніяґари, до якої можна нашвидку „скочити" автом, не забувши про документ горожанства (шукаючи наркотиків, поліція посилено контролює), виділяється прекрасна модерна будова великої бібліотеки міста й повіту Ірі, декілька величних пам'ятників з палаючим вдень і вночі факелом на широкій площі; тут є гарний пам'ятник американським добровольцям з Боффало й околиць, які воювали в Південній Америці і навіть десь у Японії чи в Китаї... У тих околицях ще жевріють леґенди про Боффало Билла, сутички з індіянами, яких майже немає, але які залишили багато назв типу „Чентоваґа", „Дженнесі", „Онондаґа" й подібних. Звідси американські громадяни [illegible] дять на півгодинки до близької Канади, навіть по ковбасу, яку на тому боці добре виробляє польський майстер. У Боффало є кілька античних крамниць, де можна придбати все (хіба крім української гетьманської булави), бо продають навіть уніформи з часів Петра І, уніформи старшин з часів гітлеризму, стріли й томагавки старовинних індіянських племен і навіть... модерні авіяційні бомби.

Українську людину, звичайно, найбільше привабить великий Народний Дім „Дніпро" при 562 Дженессі вулиці, де приміщується багато установ і організацій, СУМА, Кредитівка, гарна крамниця, у якій є навіть книжки, Відділ УККА, і де у великій залі на понад 500 осіб відбуваються всі національні свята, концерти, забави. У неділю 5-го листопада там у великій залі відбулось Листопадове свято, про яке далі.

Українське Боффало, якщо так можна сказати, не в гнів шановному посадникові п. Седітті, не знає скільки є українців у місті й околицях, давніх і нових поселенців. Напевно кілька десятків тисяч. Декілька тисяч із них активно належать до української католицької і православної церков; активними в громадському житті є приблизно одна тисяча осіб. Українське Боффало показове тим, що в ньому не лише говорять про необхідність передавати громадське організоване життя до рук молоді, а вже передають, із небуденним успіхом. Об'єднують розкинених у тому районі наших земляків, крім церков, Відділи УНСоюзу, Відділ УККА та радіогодини: Ірени і Юрія Лаврівських, які мають також свою крамницю з українськими товарами, книжками, зразками прикладного мистецтва, і Василя Шарвана — щоденна, і то вже понад 20 років! Директор Василь Шарван, голова Відділу УККА в Боффало, має з дружиною німкою, яка напрочуд добре володіє українською мовою, також великий склеп і гуртівню „Саламандер" при 701 Філмор вулиці.

Понад 3 000 долярів

Про єдину на всю Америку радіопрограму під назвою Українська Щоденна Радіогодина Василя Шарвана треба розповісти окремо. Її

Василь Шарван

надається від понеділка до п'ятниці включно від 2:15 до 3:15 по полудні, а в суботи — півтори години: від 2 до 3:30. Коли представник „Свободи" прибув до власної Радіостудії п. В. Шарвана в суботу 4-го листопада, то там саме провадилась радіокампанія запису пожертв на Фонд Катедри Українознавства. Вже виступив з новинами співробітник програми Ігор Чмола з найновішими вістками, вже передали політичний коментар проф. Зенона Саґана та літературні

(Закінчення на 3-ій стор.)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Щоб не проґавити нагоди

У 1976-му році, отже за несповна чотири роки, З'єднані Стейти Америки на найширшу скалю і найбільшу міру відзначатимуть своє 200-річчя. Відзначування цих великих роковин відбудеться під трьома аспектами: минулим, сучасним і майбутнім, що матимуть свої назви — Спадщина, Фестиваль і Обрії. Рішенням Конґресу ЗСА вже кілька років тому була створена Федеральна Комісія двістаріччя Американської Революції для „плянування, заохоти, розвитку і координування" святкувань з цієї нагоди, як це сказано в постанові Конґресу П. Л. 89-491. У своєму звідомленні Президентові в 1970-му році ця Комісія запропонувала: 1) Відзначення 200-річчя повинно бути крайово - національним своїм засягом із апелем, що заохочував би кожного американця та всіх приятелів Америки взяти в ньому активну участь і до нього причинитись; 2) Відзначування повинно тривати до 1987-го року, в якому припадає 200-річчя підписання Конституції, але фокусним роком повинен бути рік 1976-ий; 3) Двістіріччя дає нагоду перевірити й потвердити основні принципи, на яких країна була заснована. В тому ж звіті Комісія також запропонувала згадані вже три аспекти святкувань, під моттом: пам'ятаймо минуле — приготовляймо майбутнє!

Згадана Комісія складається з цілого ряду комітетів, які з черги мають свої т. зв. дорадчі панелі. Відділи Комісії існують уже в усіх стейтах, і не тільки плянування, але й практична підготова до святкувань розгортається на найширшу скалю. Про ці пляни, підготову і працю „Свобода" незабаром докладно своїх читачів поінформує. Але вже тепер можна ствердити, що в цих плянах велику увагу віддається поодиноким етнічним групам, і велика їх частина вже також приготовляється — в рямках загальноамериканських плянів і своїх власних — щоб цю велику нагоду використати для прославлення Америки та свого вкладу в її велич.

Цієї великої нагоди не сміємо проґавити і ми, українці в Америці. Правда, про 200-річчя Американської Революції вже була мова на останній Конвенції УНСоюзу в 1970-му році, а Головний Уряд УНС на своїх річних нарадах у травні цього року схвалив уже конкретну резолюцію, доручаючи Головному Екзекутивному Комітетові „поробити всі заходи, щоб наш Союз разом з усією нашою Громадою своєчасно приєднався до підготови відповідного відзначення цих великих роковин". Віповідну постанову в цій справі виніс також останній, XI Конґрес Українців Америки. За цими постановами тепер час на їх поступове здійснювання. Щоб не проґавити великої нагоди!

Поступовий консерватизм

Канадійські вибори, в яких несподівано Ліберальна партія втратила 38 мандатів, а Консервативна партія зискала 36 мандатів, як теж висліди виборів в Америці дали спонуку одному з найвидатніших американських публіцистів Джеймсові Рестонові з „НЙ Таймсу" для твердження, що в усьому світі загальна течія звернула „направо". Він покликається на перемогу Консервативної партії в Британії, де, всупереч різним поважним труднощам, прем'єр Едвард Гіт втішається довір'ям суспільства, і на підтримку більшістю французів наступника де Ґолля президента Жоржа Помпіду, і на успіхи диктаторського режиму в Греції, на незахитану сильну позицію консерватистів в Японії та на диктаторські режими в Південній Кореї, в Південному В'єтнамі й різних інших країнах Азії й Африки. Зміна цього загального напрямку в сторону консерватизму є відповіддю на запит, чому в різних країнах втримуються при владі лідери, які не втішаються великими симпатіями, або — навпаки — чому така кольоритна постать, як канцлер Зах. Німеччини Брандт, соціяліст, має сумнівні шанси залишитися при владі.

Названий коментатор слушно вказує на коливання настроїв у новітніх демократіях. Але поминає головний, здається, момент, який рішає про відступ від лібералізму — не з уваги на його соціяльний світогляд, на підкреслювання громадянських свобід, расової рівности і вищої винагороди за працю, — а з уваги на більш легковажне, більш поблажливе відношення до комунізму. Без уваги на більше або менше „лівий" чи „правий" характер різних азійських і африканських диктатур, фактом є, що ні в одній африканській державі не введено комунізму як офіційної панівної системи.

Це цікавий феномен, бо здавалося б, що в добу тіснішого „співіснування" повинні зрости комуністичні впливи поза межами СССР і „народної" Республіки Китаю. Так воно не сталося, і це найбільший арґумент прихильників „культурних контактів". Вони признають, що комуністи використовують ті контакти для своєї пропаганди і своєї шпигунської роботи, але твердять, що пізнання, завдяки тим контактам, Заходу ще більше підриває комунізм.

М. Сосновський

ПІСЛЯ ВИБОРІВ У ЗСА

Вислід президентських виборів у ЗСА не був насправді ніякою несподіванкою. Можна припускати, що навіть сам сенатор МекҐоверн та його найближче оточення не сподівалися іншого висліду, враховуючи інформації та дані багатьох дослідних аґенцій, які всі без винятку передбачали перевибір президента Ніксона. Єдиною невідомою було тільки те, який відсоток голосів дістане президент Ніксон, тобто як на ділі виявить себе т. зв. нова більшість, до якої апелювала Республіканська партія, а президент Ніксон в першу чергу.

У плянах Республіканської партії було не тільки переобрати президента Ніксона та віце - президента Еґню, але також здобути контролю в Сенаті, а одночасно поліпшити позиції, коли йдеться про Палату Репрезентантів та губернаторів. Демократична партія, маючи контролю в Конґресі та більшість губернаторів, прагнула тільки відвоювати Білий Дім. Висліди виборів перекреслили чимало плянів, і то щодо обох партій. Фактичний стан такий, що, не враховуючи великої виграї президента Ніксона, на політичній арені в ЗСА збереглся з незначними відхиленнями статус кво. Республіканці мають свого президента, демократи контролюють обидві палати в Конґресі і мають більшість губернаторських позицій.

Очевидно, проґру сенатора МекҐоверна треба оцінювати як дошкульний удар по Демократичній партії, але причиною тієї проґри не була республіканська перевага („нова більшість"), а те, що демократи у значній кількості (36 відс.) віддали свої голоси за президента Ніксона, протестуючи в такий спосіб проти політичної програми і плянів сенатора МекҐоверна. Коли брати до уваги той факт, що демократи зберегли контролю в Конґресі, то є очевидним, що ідея т. зв. нової більшости, про яку говорено на конвенції Республіканської партії, виявилася нереальною. Вибори виграв республіканський президент, але не виграла їх Республіканська партія. Цьому дав вислів, зокрема, голова Крайового Комітету Республіканської партії сенатор Дойлі, коментуючи висліди виборів безпосередньо після проголошення частинних даних з окремих стейтів.

Сподівана політика республіканського Уряду на наступних чотири роки

Виступаючи безпосередньо після визнання сенатором МекҐоверном проґри, президент Ніксон вказав на декілька засадничих проблем, які, як казав він, буде намагатися розв'язати його Уряд в найближчі роки. В першу чергу йдеться тут про замирення у Південно - Східній Азії, а далі про поглиблення й закріплення добросусідських взаємин з комуністичними державами — СССР та Китаєм. На відтинку внутрішньої політики президент Ніксон наголосив заходи щодо втримання добробуту в умовах повного замирення і без інфляції, а також створення передумов для рівнорядних можливостей всім американцям без уваги на походження.

На основі фактів з минулих чотирьох років можна робити висновок, що президентові Ніксонові пощастить розв'язати питання війни у В'єтнамі. Так само йому пощастить у взаєминах з комуністичними державами, які у більшій може мірі, як ЗСА, прагнуть до того, щоб стабілізувати відносини з ЗСА в загальному пляні політики мирного співіснування. З цього погляду має свою вимову постава, наприклад, совєтських офіційних кіл щодо перевибору президента Ніксона, а також уже після виборів. Совєтські чинники не приховували того, що їм залежало не на виборі пацифістично та ліберально настроєного сенатора МекҐоверна, а на перевиборі президента Ніксона.

Таким чином, коли мова про зовнішню політику ЗСА упродовж наступних чотирьох років, то тут, виключивши якийсь справді катастрофічний розвиток подій, ніяких особливих змін чи труднощів не буде. Інакша зате справа, коли говорити про внутрішню політику і про санацію внутрішніх американських відносин. Ці відносини під кожним оглядом складні. За повоєнний період, зокрема за останнє десятиріччя, назріло стільки проблем, що треба дійсно велетенських зусиль, щоб ці відносини впорядкувати.

Найбільшою т р у дністю для президента Ніксона буде те, що він матиме проти себе демократичний Конґрес, який не завжди йтиме по лінії пропозицій і проєктів республіканського Уряду. Протягом минулих чотирьох років президент Ніксон мав з демократичним К о нґресом чимало турбот, а ще більше матиме їх у наступних роках. З внутрішніх проблем найскладніші стосуються економіки, медичного і старечого забезпечення, житлового будівництва, реорганізації адміністрації, а також взаємин між стейтами і федеральним Урядом. Не менше важливим і трудним завданням буде боротьба зі злочинністю і її причинами. Всі ці справи й проблеми були предметом дискусії під час виборчої кампанії, і в плятформі Республіканської партії накреслено шляхи і засоби, які треба стосувати, щоб досягнути мети. Але щойно практика покаже, наскільки буде можливим принаймні частинно розв'язати в ЗСА внутрішні труднощі.

„Мир на найближче покоління"

Ключовою темою, до якої президент Ніксон повертався постійно у виборчій кампанії і яку заторкнув у промо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗВЕРНЕННЯ

СОБОРУ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ ДО БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

Дорогі Брати і Сестри!

Сповіщаємо вас, що 13-15 жовтня 1972 р. в столиці Англії — Лондоні відбувся черговий Собор УАПЦ. Участь у ньому взяли: Митрополит Мстислав, Єпископи Орест і Константин, 29 священиків та 42 делеґати українських православних громад у Західній Европі, а саме з Австрії, Англії, Бельгії, Західньої Німеччини, Франції і Швеції.

З доручення учасників Собору пересилаємо вам сердечний, братський у Христі привіт. Вони схиляють свої голови перед тими серед вас, що страждають і терплять у в'язницях і таборах примусової праці за Віру Христову, Святу Українську Православну Церкву та за оборону українського народу перед наступом Москви, що його скеровано на знищення нашої нації та лише їй притаманної національної культури.

Ми, що з волі Божого Провидіння перебуваємо у вільному світі, уважно і з болем стежимо за вашим піднevільним життям та подивляємо ваш опір жорстокому переслідуванню в У к р а їні будь - якої вільної думки. Ми знаємо, що з року на рік зростає серед вас число тих, що, не зважаючи на найважчі обставини щоденного життя, зміцнюють себе у відданості Церкві прадідів і дідів — Українській Православній Церкві — й доводять цю відданість хрищенням немовлят, б л а г ословенням Церкви на подружнє життя та похованням спочилих, згідно із стародавніми релігійними традиціями.

Ваш подивуґідний подвиг дай нам — по світі розсіяним — велике духовне збагачення й наснагу до творчої дії, за що складаємо вам, дорогі Брати і Сестри, нашу сердечну п о д я к у. Знайте й те, що, користаючи з волі, кращі серед нас на чужині постійно дбають про поповнення нашої національної скарбниці релігійно-культурними в а р тостями. Поза Батьківщиною будуємо величні церкви й будинки для наукових установ, призначені на збагачення української культури, друкуємо праці наших учених, помножуємо релігійні видання, пильно збираємо й переховуємо пам'ятки української давнини в музеях, книгосховищах і мистецьких ґалеріях, що їх на далекій чужині жертвують добрі люди.

За одне з більших наших досягнень вважаємо постання центру Українського Православія в ЗСА, в якому ми поставили величну Церкву - Пам'ятник на повсякчасний молитовний спогад героїв і мучеників нашого народу, зокрема незабутніх, що згинули від голоду 40 років тому, і тих, що їх незчисленні могили сиротіють на далеких північних і сибірських просторах к р а ї н и смутку і знущання над людиною і народами, країни, що її тепер на картах світу позначено чотирма зловіщими літерами: СССР.

У славному вже на ввесь вільний світ Бавнд Бруку, недалеко Ню Йорку, як Осередку Української Православної Церкви, крім Церкви-Пам'ятника, є наші центральні церковні установи, друкарня, музей - архів та велике книгосховище, що переховує понад 20 тисяч книжок, серед них чимало рідкісних українських стародруків.

Свідомі, якою цінністю для нації є духовий зв'язок з попередниками та пошана до їхньої пам'яті, у Бавнд Бруку вже понад 20 років існує цвинтар, на якому поховані тисячі спочилих поза Батьківщиною наших людей: вчених, письменників, мистців, державних мужів, культурно - громадських діячів та тих не раз скромних людей, що своє життя віддали Богові й Україні.

Для гідного відзначення історичного минулого нашої Церкви в 1971 році урочисто святкували 50-річчя Першого Всеукраїнського Православного Собору, що відбувся в Києві 1921 року. З цієї нагоди було видано багато документальних праць, відправлялись урочисті Богослуження та відбулися велелюдні здвиги й високомистецькі академії.

Все, про що вище згадано, довершене нами з однією метою — чесно послужити Богові на славу, а Україні на добро. Однак, так як тепер в Україні московський режим переслідує кожний вияв української національної думки, так само не дають Москві спокою національно-культурні здобутки українців у вільному світі, зокрема постійна розбудова Української Православної Церкви, що здобула собі пошану серед інших Церков і народів. Москву особливо непокоїть прихильність до Української Православної Церкви Вселенської Царгородської Патріярхії, що була Церквою-Матір'ю нашої Церкви. Своє невдоволення з цього приводу Москва виявила на Соборі Російської Православної Церкви, що відбувся в Москві 1971 р., та в повному зневаги листі Московського Патріярха Пімена до покійного Вселенського Патріярха Атенагораса, в якому жадалося від останнього скерувати православних українців у вільному світі в підлеглість Московській Патріярхії.

Вороже ставлення Московської Патріярхії до українців поза Батьківщиною є ще одним доказом безмежної ворожости Москви до всього українського, а до Церкви нашого народу зокрема. Ви, наші дорогі й улюблені, мусите знати про ці ворожі супроти нас заходи Московської Патріярхії, провід якої і тепер виконує в системі московського безбожницького режиму ті самі імперіялістично - колоніяльні функції, що їх виконувала Російська Православна Церква від ча-

(Закінчення на стор. 3-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

НОВЕ ПРО АСПІРИНУ

Аспірина — препарат саліцилової кислоти — один із найстарших і, мабуть, найбільше поширених та найчастіше вживаних ліків. Вживають його скрізь і у всяких формах — проти гарячки, при болях суглобів, м'язів, голови, у всяких сумішах проти артритів, застуди і т. д. Навіть широко реклямовані „чудодійні" ліки проти ревматизмів, нежиті, ґрипи і ті мають у собі в тій чи іншій кількості домішку аспірини. „Швидкодіючі" препарати проти болю або ж такі, що водночас заспокоюють шлунок — це ніщо інше, як аспірина з домішкою протикислотної речовини. Боротьба у реклямі, що, мовляв, такий або інший вид аспірини кращий від іншого — це звичайна торговельна конкуренція, що із якістю аспірини не має нічого спільного.

Проте, мільйони людей вживають аспірину при різних потребах, і вона безсумнівно їм допомагає. Особливо допомагає вона при гарячці, запальному стані суглобів і м'язів, невральгічних чи артритичних болях. Деякі люди із хронічними недугами суглобів приймають аспірину постійно.

Як і кожний хемічний препарат, має аспірина й побічні неприємні дії, наприклад, викликає печію в шлунку, неприємний присмак у роті, іноді й алерґічні реакції — висипки та свербіння шкіри. У високих дозах аспірина може бути отруйною, особливо у дітей.

Останніми часами у медичній літературі щораз частіше зустрічаються згадки, що аспірина має ще й іншу небажану дію: у людей, які заживають її постійно у більшій кількості, може викликати кровотечі шлунка або кишок. Такі кровотечі іноді бувають спонтанними й раптовими, але частіше вони приховані, себто такі незначні, що їх можна розпізнати лише аналізою кишкових виділин. Внаслідок таких прихованих, але хронічних кривавлень у шлунково-кишковому тракті звичайно появляється анемія.

У людей ,які заживають аспірину лише час від часу, крововиливи бувають рідко, але вони спостерігаються частіше, коли аспірину заживати кожного дня по 4 і більше таблеток.

Чи можна уникнути прихованих кровотеч, коли необхідно приймати аспіринові препарати проти, наприклад, хронічних артритичних болів? Для цього існує дві можливості. Поперше — слід їх приймати лише при споживанні харчів, а не на порожній шлунок, а ще краще із додатком протикислотного препарату. Подруге — в аптеках продається вже доволі широко новий препарат під назвою „Тиленол", який має ту саму дію, що й аспірина, але не подразнює шлунка, не викликає прихованих кровотеч і не спричиняє побічних ушкоджень. До речі, люди, які мають алерґію до аспірини, можуть заживати „Тиленол" без шкоди.

КУРИТЕ ЩЕ ЦИҐАРКИ?

Якщо так, то, згідно з новою брошурою Американського Товариства Пістряка п. н. „73 факти про пістряк" відкривається для кожного курця нова перспектива. Згідно із даними цієї брошури у 1973 році передбачається в Америці 79 тисяч випадків раку легень, — у 18 разів більше, як було 40 років тому. Більшости цих випадків може й не бути, якщо люди перестануть курити циґарки.

Є ще одна можливість, про яку згадує журнал „Анали внутрішньої медицини" на базі численних спостережень. Курці циґарок скоріше й помітніше старіються, зокрема у них скоріше творяться на обличчі зморшки. Курець циґарок віком 40-49 років, згідно з цим журналом, має звичайно такі зморшки, як некурець віком 60-65 років. Якщо, одначе, хтось не дуже турбується зморшками, то йому буде цікавою інша інформація. У таких курців, які мають помітніші зморшки, випадки серцевих ударів та мозкових крововиливів занотовується значно частіше, як у таких, що не курять взагалі або не мають зморщок.

„ФЛЮ" ЦЬОГО РОКУ

Згідно із передбаченнями Державного Центру Інфекційних Недуг ЗСА, цієї зими не передбачається епідемії інфлюенци азійського типу, яка кілька разів у попередніх роках дошкульно давала відчути себе в багатьох районах країни. Спорадичні випадки захворювань, очевидно, траплятимуться, але широкої епідемії не буде. Отже, чи варто защепитись проти цього виду ґрипи? Засадничо так, зокрема людям із недугами серця, легень, з високим тиском крови, анемією або хронічними недугами, що спричиняють загальне ослаблення організму.

НАША ПОШТА

ВП. А. Г., Пасейк. Дякуємо за критичні заввагі і за признання. Одно і друге допомагають вдосконалюватись. Просимо вибачення у Вас та інших численних читачів, яким ми на окремі листи із індивідуальними справами щодо здоров'я не відповіли. Будучи завантажені працею, ми не всилі відповідати на окремі листи. Зрештою, всі важливі справи здоров'я кожної людини належать до компетенції його особистого лікаря. Щодо окремих тем у нашій колюмні, то, як переглянете її за останніх шість років, знайдете там чимало таких, про які згадуєте. Про окремі справи загального інформаційного характеру говоримо в нашій медичній радіопередачі „Голосу Америки" двічі кожного тижня. Бажаємо міцного здоров'я.

В. Боровський

Г. СКОВОРОДА — ВЕЛИКИЙ ДУХОВИЙ РОЗУМ УКРАЇНИ

(2)

Київська Академія дала Г. Сковороді знання гуманітарних наук, клясичних і новоевропейських мов, філософії і літератури. В ній Сковорода познайомився і з ученням західньоевропейських філософів.

Три роки, починаючи від 1750 року, Г. Сковорода жив у різних країнах Західньої Европи. Він служив як співак при церкві російського консульства в Угорщині. Був у Будапешті, Відні, в Братиславі. Є твердження, що відвідав південну Німеччину та північну Італію і побував у Польщі.

∴

Тут варто порушити одну дуже важливу справу. Коли йдеться про перебування Г. Сковороди закордоном, то ми зустрічаємося з твердженням, що тільки в самому місті Галле в Німеччині, яке було науковим центром німецьких протестантів-пієтистів, Сковорода перебував протягом трьох років, слухаючи лекцій тамошніх професорів-пієтистів і студіюючи твори Отців Церкви. Це твердження базується на згадці академіка Багалія в одному з його творів у 1928-му році.

Справа перебування Сковороди в Галле вимагає докладніших студій. Саме тепер у мої руки попала наукова розвідка, видана 1953 року Німецькою Академією Наук в Берліні в серії Видань Інституту Славістики. Видавець: Академічне Видавництво, Берлін, ч. 2. Цю працю написав Едвард Вінтер і вона має назву: „Галле як вихідний пункт німецького росієзнавства в XVIII столітті". В цій авторитетній розвідці згадується про різних студентів з Росії та України, які студіювали в Галле в XVIII стол., а в першу чергу про Симона Тодорського, який там переклав на літературну мову, що панувала тоді в Україні та в Росії, твір німецького пієтистичного пастора Иоганна Арндта „Правдиве християнство", а також деякі твори іншого пієтистичного пастора — Германа Франке. Але Г. Сковороди між цими студентами не згадується. Книжка „Правдиве християнство" в перекладі Тодорського була видана в роках 1734-35. Про Г. Сковороду в цій розвідці пишеться тільки таке:

„С. Тодорський через свій переклад твору Арндта, як також через своїх учнів і приятелів у Києві мав напевно побуджуючий вплив на українського філософа Г. Сковороду. Вже в своїх попередніх працях я підкреслював, що Сковорода в Україні належить до доби просвічення, а не до доби барокко, як це часто припускається. Такий чуйний мислитель як Г. Сковорода не міг байдуже обминути книжку Арндта, яка мала силу і повноту думок. При своїх тісних зв'язках, що їх мав Сковорода в Києві з тамошньою Академією, він мусів був через Тодорського та його учнів і приятелів попасти під вплив доби просвічення. Воно нас далеко завело б, якби ми хотіли провести докладну паралелю між визначною літературною діяльністю Сковороди і книжкою А р н дта „Правдиве х р и с тиянство". При всій своєрідності, яка є такою прикметною Сковороді, все таки можна дуже скоро зауважити з н а ч н и й вплив, що його могли мати на Сковороду Арндт або Тодорський, а також їхні прихильники". (Стр. 241-ша в згаданій розвідці).

Оце все, що я знайшов про перебування Г. Сковороди в Галле. Тобто нічого. З цього можна зробити висновок, що Сковорода там не був. На жаль, я дотепер не міг дістати книжки Арндта „Правдиве християнство" ані німецькою мовою, ані в перекладі Тодорського, щоб перевірити, який саме вплив вона могла мати на Сковороду, але щось тут мусіло бути і ця справа заслуговує на докладні студії. Г. Сковорода мусів знати С. Тодорського, бо останній був учителем в Київській Академії в роках 1738-42, тобто саме тоді, коли Сковорода там учився, а також Сковорода був співаком у царському хорі в Петербурзі в роках 1742-44, тобто саме тоді, коли там у царській родині С. Тодорський був учителем.

Тут треба додати, що паст. Иоганн Арндт був офіційно духовним Лютеранської Церкви, але поділяв погляди Реформованої Церкви, тобто схилявся до кальвінізму. Він жив у роках 1555-1621, брав християнство дуже поважно і, можна сказати, був предтечею німецького пієтизму, тобто тих протестантів, які вважають, що кожна людина має в своєму свідомому віці зайняти виразне становище до Христа, свідомо стати по Його стороні, пережити внутрішнє н а р о д ж е н ня звиш, тобто духовно народитися і жити новим життям. Апостол Павло про це говорить: „Коли хто в Христі, той нове створіння, — стародавнє минуло, — ось усе стало нове!" (2 Кор 5:17). Західньоевропейські пієтисти не виступали й не виступають зі своїх протестантських Церков, — лютеранської або реформованої, — не відкидають також охрищення дітей, символу завіту з Богом, але творили й творять свої спільноти, або братства в лоні своїх Церков для глибших студій Св. Письма, молитовних сходин, євангелізаційних зібрань. Вони плекають своє духовне життя, євангелізують оточення, провадять добродійну діяльність, мають свої місії закордоном.

Сам Иоганн Арндт студіював в університетах у Віттенберґу, Штрасбурґу і Базелі. Він виступав проти раціоналізму і формалізму в Церкві, що пієтисти роблять і тепер.

Як уже згадувалося, є твердження, що Г. Сковорода міг бути познайомлений з наукою пієтистів, але є також певні відомості, що княгиня Варвара Репніна, яка приятелювала з Шевченком, стояла під впливом швайцарських пієтистів, а „штундизм" в Україні взяв свій початок від німецьких пієтистів, які жили в Україні.

Тут буде на місці згадати, якими словами схарактеризував духовний стан київського духовенства Симон Тодорський по своєму повороті з Галле і взагалі зі Західньої Европи. Скінчивши свої студії в Галле, він ще три роки провів у подорожах і студіях по західньоевропей с ь к и х країнах. Він був у Польщі, Угорщині, Сербії тощо. Про це він пише в своєму листі до інспектора Ґрішова в Галле з Києва 14-го серпня 1738-го року:

„Нарешті я повернувся до своєї любої батьківщини. Та я тільки можу перед Богом пожалітися, що я тут не застав усе в такому стані, як собі цього бажав. Оскільки йдеться про наших духовних, то тут усе виглядає недобре, кепсько і мізерно. Пан Архиепископ Теофан, який принаймні зовнішньо вмів багато говорити про віру, помер, а інші про це нічого не знають. До того ж ті, які претендують бути вченими людьми, пересякнуті жахливими єзуїтськими науками, а про Слово Боже вони нічого не хочуть знати. Через те з цього всього нічого іншого не виходить, як тільки зовнішня набожність і безбожне внутрішнє єство. А коли воно буде й далі так продовжуватися, то тільки Бог знає, що за мізерний стан з цього може постати. Моє серце горить, але що я можу тут зробити? Київський архиєпископ прийняв мене з великою чемністю. Він дає мені працю. Я маю в Києві викладати грецьку мову. Але тут не треба розуміти, що цим бідним людям ідеться про те, щоб розуміти Новий Заповіт, їм ідеться про те, щоб вони могли хвалитися своєю вченістю і могли розуміти Аристотеля в оригінальній мові, як також і Отців Церкви. Але яку користь матиме з цього любий Ісус? Ви, як розумна людина, можете тут самі з цього зробити свій висновок". (У згаданій розвідці цей лист вміщений на стор. 416-418).

(Далі буде).

НАГЛА І НЕВІДКЛАДНА СПРАВА — УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ! НА ВСТАНОВЛЕННЯ ТРЬОХ КАТЕДР ПОТРІБНО $1,800,000.00; ДОСІ ВПЛИНУЛО — $1,350,223.09; ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ ЩЕ ТРЕБА ЗІБРАТИ $449,776.91

УКРАЇНСЬКЕ БОФФАЛО

(Закінчення з 1-ої стор.)

огляди д-ра Михайла Лози, і з запису на стрічці промову-звернення о. монс. д-ра Павла Іваxіва (релігійного опікуна програмою), а між тими виступами чарівним голосом багатолітня співпрацівниця програми, диктор-фахівець п-і Ірина Лящук-Чмола ніби принагідно оголошувала про дальший запис пожертв на ФКУ, часом її заміняв біля мікрофону директор програми. І ось вислід: понад 3 000 долярів зголошених пожертв від українців, у тому багатьох пенсіонерів та декількох аж із Торонта й ін. околиць у Канаді, де цю радіогодину чути, наче розмова йде вдома. Телефонічні зголошення приймала студентка Марта Гаврилюк, референт молоді при Відділі УККА і, поруч із головою Української Студентської Громади Мартою Переймою — душа й серце активізації громадського життя та багатьох добрих культурних починів на тому терені. Треба згадати, що активно працює на громадському полі й інша молода людина — Нестор Процик мол., припускаю, син д-ра Н. Процика, відомого діяча АБН і ООЧСУ. Автор репортажу мав приємність виступати через радіо з словом про Листопад, а також занотувати добру вістку в етер, про діяльність Українського Народного Союзу.

Українська громада в Боффало чи не стане зразком для багатьох інших: тут зібрали вже понад 70 000 долярів тільки на ФКУ, чим активно займається С. Шипилявий та багато-багато ін. осіб.

Як і чому може втриматись щоденна радіопрограма, адже це дуже великі гроші, тисячі долярів коштувало тільки проведення кабеля, і коштує багато його утримання, від Радіостудії В. Шарвана до міста Ніяґара Фоллс, Н. И. (Студія містилася в УНДомі „Дніпро", а з 1964 — на горішньому поверсі дому, де міститься й гуртівня „Саламандер"). З розповідей про зміст радіопересилань та ознайомлення з деякими записами видко, що щоденне українське радіо може втримуватись і навіть розвиватись завдяки умінню його керівника співпрацювати з усіми, давати голос представникам різних напрямків, усім українським церквам — цементувати українське організоване життя. Прекрасні українські пісні та музика, виступи людей перед мікрофоном, увага до літературних і мистецьких появ, рецензії й відгуки д-ра М. Лози, постійна актуальність тематики передачі і їх висока технічна якість — це джерело успіху. Програму чути не лише в Боффало й околицях, а майже у всій Онтерійській області та в західній частині стейту Ню Йорк. Директор програми інформує, що „85 відсотків усіх бізнесових оголошень походять із Торонта".

У розмові п. Василь Шарван сказав не лише про своє задоволення активними й довголітніми співпрацівниками, а й про свої пляни:

— Колись ми провадили недільні англомовні програми на українську тему. Це були політичні надавання. Ми мали багато листів від американських і канадійських слухачів, яких інформували про різні події, особливо в Україні, подавали їм правдиві інформації про Москву... Тепер я стараюся дістати дозвіл на власну радіовисильню, яка надаватиме на коротких хвилях. Тоді зложемо охопити всю Канаду, всю Америку, будуть нас чути українці в Арґентині, Бразилії й ін. країнах Південної Америки. Справа виглядає на добрій дорозі... — Розповідь довелося урвати, бо до крамниці внизу прийшла група клієнтів. Так живе й працює ця активна й ділова людина. Він знаходить час на ведення щоденного радіо, крамниці й гуртівні, Відділу УККА і, пригадую, як було приємно одержати поштівку з Мюнхенської Олімпіяди, де дир. В. Шарван працював кореспондентом при Олімпійському Комітеті ОУВФронту. Ще з тих інформацій: при Радіопрограмі зростає українська Бібліотека та Фонотека з записом голосів видатних людей; немає української платівки, якої не було б у радіостудії; ця радіопрограма постійно й активно підтримувала всі загальноукраїнські почини, збираючи фонди на пам'ятник Т. Шевченка у Вашингтоні, на будову Катедри св. Софії в Римі, тепер на ФКУ (на другу катедру українознавства в Гарварді зібрано вже 17 000 дол.) — Дир В. Шарван особливо старається про збірку на ФКУ, бо він також голова Фонду на Боффало, отже тут долучується і обов'язок, і амбіція.

— Від 1970 року я маю приємність — не раз, досить важку, очолювати Відділ УККА в Боффало. Ми стараємося якнайкраще зорганізувати співпрацю з молоддю, і це вдається. Молодь головно концентрується при Боффалівському Університеті й ін. навчальних закладах. Вперше в Боффало ми зорганізували для всіх американців Український День. Ми мали понад 2 000 гостей! Всі тоді напрацювались „аж до болю голови", але мали великий успіх і знали, що зробили добре діло для української справи, — розповідає дир. В. Шарван в перервах між телефонами та клієнтами у крамниці, де часом мусить допомагати своїм співпрацівницям, щоб швидше всіх обслужити.

(Продовження буде)

Чотири місяці тому

Життя приносить нам дні сповнені радістю, інколи смутком, спокоєм і лагідністю, а іноді вони бурхливі та грізні.

Одним із таких бурхливих днів був день 23-го червня, чотири місяці тому. Вже з ранку гуділи сирени на пересторогу. Спокійна ріка Сасквеганна у північно-східній Пенсильвенії так наповнилася водою, що уряд цивільної оборони почав алярмувати людей про те, що надходить небезпека.

Безустанні дощі через кілька днів так виповняли береги Сасквеганни, що кожної години вода підносилася зі скорістю одного фута. Тягарові машини безнастанно їздили наладовані камінням, землею і піском, щоб підбудувати греблі ріки та стримати бурхливі води.

Працювали великі і малі, здорові і немічні, багаті і бідні. Всі старалися запопадливо, докладаючи всіх зусиль, щоб уникнути руїни. А дощ падав далі і сирени гуділи. Так пройшло пів дня. Аж в полудне сталося... це, в що люди в околиці не хотіли повірити. Береги ріки Сасквеганни не видержали натиску води і прорвалися. Вони прорвалися з таким сильним ударом та силою, що протягом 6-ох годин цілу околицю цілковито затопила вода. 22.000 знищених або ушкоджених домів, багато фабрик, прорваних мостів та доріг Вайомінг Вели залишилося нам на пам'ятку після 23-го червня. Страшенний удар води залишив руїну і велике знищення у містечку Едвардсвілле, де є українська церква св. Володимира. Вода майже цілковито наповнила нашу церкву, вдерлася також аж на другий поверх де мешкав наш священик і знищила все так сильно, що місто ухвалило будинок цілковито розвалити. Вода знищила майже все, що наші предки, які приїхали сюди, шукати кращої долі, збудували для нас...

Що робити далі? Як почати? Чим почати? Ані державний уряд, ані стейтовий не дає жадного відшкодування після знищення водою, а місцевий уряд, також знищений сам не може дати жадної допомоги. Навіть і наш уряд із канцелярії єпископа не може дати нам нічого, жадного відшкодування ані допомоги.

Тому, я яко член УНСоюзу, звертаюся до Вас усіх людей доброї волі як рівнож і до нашого Союзу, з проханням допомогти нам у цій найбільшій трагедії, яку зазнала наша околиця.

Наша церква, наші люди, наша околиця знищена. Вірю, що хтось почує наш голос просьби і жалю і відгукнеться. Навіть за найменшу пожертву, будемо дуже вдячні. Подаю адресу нашої церкви: St. Vladimir Church 87 Zerber Ave., Edvardsville Pa. 18704

Василь Стефурин,
секретар 169 Відд. УНС.

ПОВІДОМЛЕННЯ РЕДАКЦІЇ

У „Свободі" з 9-го листопада ц. р. був надрукований допис за підписом Ф. Б. „Дві річниці в Сиракюзах". Допис цей одержано в редакції „Свободи" таким самим порядком, як одержується десятки й сотні інших подібних дописів з життя громад і він був підписаний прізвищем Ф. Баранецький. Тому, що в дописі не було нічого суперечного, його надруковано із звичайними редакційними мовними та стилістичними поправками. Тепер виявляється, що допис, як і прізвище під ним, фіктивні, що така імпреза не відбулася і що в ньому із наявним злонаміренням згадано ряд місцевих громадян, як учасників чи виконавців програми.

Такого роду зловживання засобом масової інформації, що ним є газета, є протизаконне, і справу порушення закону згаданим дописом передано слідчим властям для виявлення порушника.

Рівночасно, щоб охоронити газету перед подібним зловжиттям і майбутньому, починаючи від сьогодні „Свобода" поміщуватиме тільки ті дописи з громад, що їх надсилають її кореспонденти, а в інших випадках тільки про такі імпрези, які були раніше проголошувані в „Свободі".

Успіхи молодого студента

Володимир Ціховляз, син Євгенії та Михайла Ціховлаз, народився 1-го травня 1955 р. в Лашині — біля Монтреалю, Квебек, Канада. Закінчив середню школу — Лаона Гай Скул з відзначенням, за що одержав стипендію на 4 роки в Лайола Коледжі

З огляду на більшу популярність університету, та фахову ділянку Володимир вибрав МекГілл університет студіювати фізику. Він закінчив рівнож курси українознавства з дуже добрим успіхом. Від 6-ти років бере участь в Пласті. Недавно отримав ступень пластуна „Скоба", а тепер здав вимоги та подав прохання на пластуна „Гетьманського Скоба". Володимир є любителем різного спорту, є членом укр. кат. парафії в Лашині, володіє добре матірною мовою та французькою. Володимир, його батьки та сестра Мирослава — всі є членами УНСоюзу. Відділ в Лащині

О. Чато

ОДУМ у Детройті

Філію ОДУМ-у в Детройті створено 1953 р. Вона деякий час була однією з найактивніших і найбільш зразкових в Америці. При Філії існував хор, яким керував Петро Китастий, драматичний гурток, відбиванкові дружини та ін. Філія увесь час брала участь у мистецьких виступах на одумівських імпрезах та в громадських імпрезах Детройту. Силами Філії влаштовано по університетах успішні українські вечори для пропаґування української історії та культури. Для міської бібліотеки придбано повне видання творів Лесі Українки. В одумівському житті велику активність проявили Петро Китастий, Люба Худяк, Галина і Василь Колосюк, Валя Лімонченко, Ліда Король, Ніна Вовенко та ін. Але поступово активність членів меншала, одні виходили заміж, інші одружувалися, а були й такі, що залишили Детройт і праця Філії занепала.

Цього року в Детройті створено Товариство Одумівських приятелів і відновлено працю із молоддю. Із Детройту цього року їздило на виховно-відпочинковий табір ОДУМ-у 16 дітей. У юному ОДУМ-у тепер є сорок дітей, а в Філії, яку очолює Олекса Мокієнко є 15 старших членів ОДУМ-у. Виховниками працюють ті, що були на таборі ОДУМ-у, їм допомагають члени ТОП-у, який очолює Михайло Смик. Для активізації Філії ОДУМ-у в Детройті на прохання Головної Управи ОДУМ-у, яку цієї каденції очолює Олексій Пошиваник, каса „Самопоміч" в Чикаґо пожертвувала двісті долярів.

Ця відновлена філія ОДУМ-у тепер активно готовиться гостити в себе делегатів Надзвичайного З'їзду ОДУМ-у та ТОП-у Америки й Канади.

„Димить туман"

У залі Українського Народного Дому о 7-ій год. вечора в Ст. Павлі, Мінн. у виконанні на фортепіяно Лесі Кучварської, залунав американський гимн. Діти українських народних шкіл клали квіти на символічну могилу.

Урочисту Академію Пам'яти поляглих у боротьбі за волю України відкрив голова ОДВУ, а теж і голова Святочного комітету В. Станіславів. Вставанням та хвилинною мовчанкою присутні вшанували пам'ять Героїв. Пластунка М. Радієвська продеклямувала „На Свято Героїв". Реферат „На марґінесі" виголосив гість Іллинойськаго університету д-р Дмитро Штогрин. Він підкреслив нашу співпрацю з визвольним рухом та теперішніми діями на ланах нашої України.

Тема нашого святочного вечора вливається в мелодію „Димить туман", муз. Майбороди, слова О. Богачука.

Багатий музикою та змістом репертуар солістки (сопрано) Зої Семенець в фортепіяновому супроводі Кіри Цареградської переносить наші думки на перехрестя жалоби та болю. „Хмари" слова Вороний, муз. Я. Лопатинський в тому ж виконанні дають відчути зміст пісні.

В'язанка повстанських та стрілецьких пісень у виконанні мандолінової оркестри СУМА під керівництвом інж. Євгена Карпяка, пригадує учасникам походи, а молоді — відвагу Героїв. Стишуються звуки мандоліни і лунає по залі „Ой Морозе Морозенку" у виконанні пластунки М. Макуляк (форт. соло).

Тихою молитвою Віра Мандибур під акомпаньямент Ірини Михайльонко починає „Монта", опрацьований відомою артисткою-співачкою, а в монтажі і режисером Оленою Карп'як-Бенцаль. Тиша на залі, чути Лесю Підгайну, яка проводить монтаж. Роман Смулка, Богдан Гусак, Євген Кміт, Орест Татарин віршовано передають характер та дію головних постатей визвольної боротьби. Під акомпаньямент „Живи Україно" рецитовано монтаж всіма дійовими особами, що зробило велике враження на присутніх. Наша молодь народжена в Америці чи інших країнах вільного світу засвоїла і продовжує традиції нашого народу та його культуру, що дає запоруку, що наша молодь активно включиться і з'єднається з тими, які в краю підняли прапор боротьби за свої права.

Повстанські пісні у виконанні хору СУМА - ООЧСУ під дир. інж. Є. Карпяка були завершенням святочного вечора, а спільно проспіваний український гимн підніс нас та з'єднав з батьківщиною, в якій ще й досі „димить туман".

Л. М.

ЗВЕРНЕННЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

сів Петра І і Катерини ІІ.

Наступом Москви на Українську Православну Церкву на чужині ми не перейм аємося. Навпаки — розуміємо цей наступ, як реакцію на наші здобутки й ту пошану серед чужих, що ми її здобули поза Батьківщиною. Московський наступ на нас розуміємо ще як реакцію, якій ми ще з більшою енерґією протиставимо посилену працю над помноженням українських духовно - національних вартостей, бо глибоко переконані, що наша нелукава праця вкоротить український Страсний Тиждень і наблизить день українського Великодня.

Знайте, дорогі, і про ці наші думки й почування.

Сповіщаємо ще вас, що у схвалених Собором постановах і резолюціях висловлено перед усім світом гострий протест проти зростаючих останніми роками в Україні репресій і терору супроти світочів української духовости: вчених, письменників, студіюючої молоді й робітників усіх галузей української культури. Собор висловлює їм щирий подив та сердечне побажання дальшої витривалости і святого горіння на благо України.

Одночасно Собор звертається з гарячим закликом до всіх українців у світі про теплі молитви до Всевишнього за Україну і її побожний народ. Зокрема учасники Собору благають Господа про повернення Україні волі, соціяльної справедливости й повної державної самобутности.

З вірою в українську незламність просимо Всевишнього, щоб благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога й Отця і спільність Святого Духа перебували з усіма нами!

Ваші з любов'ю у Христі

Президія Собору

† Митрополит Мстислав
† Єпископ Орест
† Єпископ Константин
† Протоієрей С. Морозюк
Проф. д-р Юрій Бойко
Петро Плевако

ПІСЛЯ ВИБОРІВ У ЗСА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ві з нагоди перевибору, — це була тема забезпечення миру у світі на найближче покоління. Цей постулят має особливе значення для нас у тому сенсі, що він спирається на ідеї збереження у світі політичного статус кво. Президент Ніксон дійшов до висновку, що єдино успішною зовнішньою політикою з погляду національного інтересу ЗСА є політика, яка передбачає тісну кооперацію між демократичними та комуністичними державами, зокрема між ЗСА та СССР і ЗСА та комуністичним Китаєм.

У всіх матеріялах, які досі на цю тему опублікувала республіканська адміністрація, ясно стверджується, що будь яке захитання політичного статус кво може спричинити катастрофу ґльобальних розмірів, і тому зовнішня політика ЗСА повинна бути спрямована в такому напрямку, щоб до цього не допустити. Не приходиться багато говорити про те, що такого роду політика йде виразно врозріз з політичними цілями і плянами тих народів, які знаходяться в сферах впливу чи під прямою контролею комуністичних режимів, точніше, які знаходяться під контролею комуністичної Москви.

Аналізуючи сподівану зовнішню політику республіканського уряду на найближчих чотири роки і контролюючи її з політичними тенденціями чи то Москви, чи Пекіну, — це треба мати на увазі. Ідея „миру на найближче покоління", яка спирається на таких засадах, мусить викликати застереження збоку політичних керівництв народів Східньої Европи та Азії, бо вона, враховуючи фактичний стан у тій частині земної кулі, яка знаходиться під комуністичною російською контролею, є прямим запереченням принципу справедливости, свободи і пошанування основних прав людини та народів.

РАДА ЦЕРКОВ НЮ ЙОРКУ ПОВІДОМИЛА, що вона присудила дорадникові президента Р. Ніксона Г. Кіссінджерові свою медалю „за видатну діяльність у справі зміцнення миру". Але Генрі Кіссінджер сповістив Раду, що покищо не може медалі прийняти, бо має різні обов'язки й перебуває „на особливих дорученнях". Як тільки вони закінчаться, сказав Кіссінджер, він візьме ту медалю.

ГРУПА КАНАДІЙЦІВ ПОВЕРНУЛАСЯ з відвідин Совєтського Союзу і на летовищі в Монтреалі багато її учасників стали на коліна, а декілька навіть цілували рідну землю. Робітники А. Лябель, Роже Улет та інші заявили, що вони щасливі, що живуть у вільній Канаді та що в Москві за ними всюди слідкували. Члени групи висловлювали побажання, щоб Оттава посилала за федеральний кошт групи канадійців на відвідини до СССР, „щоб декого вилікувати від московсько - комуністичних симпатій".

У ВАШИНГТОНСЬКОМУ ЗООЛОГІЧНОМУ парку стоять довгі черги людей, щоб побачити й полюбуватись двома великими „пандами" з Китаю. „Панди" дуже мирні та мають приємний вигляд. Іноді треба стояти в черзі майже годину, але навіть малі діти виявляють велику терпеливість, аби тільки побачити „панд".

ПРЕЗИДЕНТОМ РАДИ БЕЗПЕКИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ СТАЛА у цьому місяці пані Джоен Мартіс Сісей, муринка з африканської Ґвінеї. Вона є першою жінкою на тому становищі. З професії вона вчителька, має 46 літ і шестеро дітей.

Замість квітів на могилу
бл. п. Віри з Дзеровичів Соболти
зложили на Пластприят — вакаційну оселю для бідних дітей
по 25.00 долярів:
д-р Богдан і Ольга ДЗЕРОВИЧІ
д-р Ліда і д-р Лев ГОЛІНАТІ
д-р Петро і Таїса БОГДАНСЬКІ
Володимир і Христина ЗАРИЦЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. ВІРИ СОБОЛТИ
зложили 20.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі"
Віра і Володимир СУПІКІВ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями й Знайомими, що дня 10-го листопада 1972 року по важкій недузі відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ

СЛ. П.
ПАВЛО МАРКО

довголітній власник фабрики, визначний мистець церковних іконостасів.

ПАНАХИДА в неділю, 12-го листопада і в понеділок, 13-го листопада 1972 р. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Іст 7-ма вул. в Ню Йорку, о год. 7:30 веч.
ПОХОРОН у вівторок, 14-го листопада 1972 р. о год. 8-ій рано до Православної Церкви св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., а опісля на парохіяльний цвинтар.

Горем прибиті:

дружина КСЕНЯ
доньки: СОФІЯ КАРПЕЛЯК з мужем ТЕОДОРОМ
АНАСТАЗІЯ СМИТ з мужем ЛОРЕНСОМ
Внуки, ближча й дальша Родина в Америці й Україні

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — ЕЛИЗАБЕТ С.К. 1:2 (1:0)

Юньйон 5-го листопада — У других з черги змаганнях, цим разом в Стейтовому півфіналі, за відкритий чемпіонат ЗСА і чашу Девара, „Ч. Січ" зазнала поразки з актуальним чемпіоном ЗСА, яким є цей німецький клюб з Елизабету. Визначення Чашовою Комісією Стейту цих змагань, виглядає досить дивно. Нормально в початкових фазах, гри за чашi країни визначують з двотижневими перервами, а не як в цьому випадку тиждень після гри „Ч. Січ" — Бенефіка... Це було б більш корисно для нашої дружини, яка саме на цей час була б виступила в більш стабільному і кращому складі, бо хвилево заіснували через контузії і суспенди поважні проблеми. Очевидно про це дуже добре знають члени згаданої Комісії, що власне дає нам причини до цих висловлених думок. Усе ж, не зважаючи на ослаблений склад, українські футболісти показалися „твердим горіхом", якого не легко прийшлося „розкусити" наємним „зіркам" цього клюбу в складі якого тільки 2-ох німців, решта то різнонаціональні футболісти, в цьому числі в акції був українець Шмотолоха, а на лавці резервістів сидів кол. юньйор „Ч. Січі" Б. Чапля. У першій половині, особливо в початкових 25-ти хвилинах „Січовики"350 писувалися гарною і швидкою грою, якою надавали тон і змушували дефензиву Елизабету до енергійної, хвилями навіть панічної оборони. Уже в 6-ій хвилині „Ч. Січ" вела 1:0, що його чудово здобув Михайло Фарміґа з чергової акції нашого нападу. В 18-ій хвилині заіснувала надзвичайна нагода до піднесення висліду, коли Фарміґа своїм „джетовим" темпом з м'ячем втік, залишивши за собою оборонців господарів. В кінцевому двобою, премowцем вийшов воротар німців, який влучним вибігом вміло відбив м'яч і цим можливо врятував свою дружину від поразки. Кілька нагод до здобуття голів мали теж господарі, особливо тріо: Шорт-Руссо-Медістері, цей останній відомий в мільйонерській Професійній Футбольній Лізі Америки „Король" стрільців в клюбі „Ленцерс" Рочестер, був спеціяльно спроваджений на ці змагання з Канади. Образ гри дещо змінився після перерви, ослаблений напад „Ч. Січі" не виявляв більшої активности внаслідок чого ввесь тягар гри спочивав на дефензивних лініях. В 60-ій хвилині Елизабетці врешті вирівняли вислід 1:1. В 71-ій хвилині господарі закінчили успіхом чергову атаку, здобувши переможного голя дня. У заключних хвилинах зустрічі „Січовики" перевели ще кілька контратак, але вирівняти вислід їм не вдалося. Склад „Ч. Січі": Лісевич, Гільгерс, Касіяненко, Паньків, І. Паливода, П. Паливода В. Ткач, Вол. Каздоба, Леонів, Фарміґа, Ілич, Понось, В. Паливода, М. Паливода — Менаджер.

„Чорноморська Січ" II — „Олімпікс" С. К. 7 : 2

Переможні голі для „Ч. Січі" здобули: Б. Хамуляк 3, Бабій 2 і Баглай 2. „Чорноморська Січ" (мол. юнаки) — Керні С.К. (м. юн.) 0:1. „Чорноморська Січ" (новаки) — Фейрлавн С.К. (новаки) 3:2. Переможні голі здобули: Маріян Хамуляк 2, Бакун 1.

ВІДБИВАНКА
I жіноча дружина „Ч. Січі" віце-чемпіоном турніру

Минулої суботи 4-го листопада в залі Колюмбійської середньої школи в Мейплвуді в рамцях Відбиванково ї Асоціяції ЗСА, відбувся традиційний турнір, так зв. „Юкрейніян Січ Інвітейшенел", в якому I жіноча дружина здобула почесне II місце. Директором турніру був провідник жіночої ланки „Ч. Січі" інж. Адріян Лапичак, з яким співпрацювали: провідник II дружини — Олександер Напора і комішенер В. А-і-Скаті Мозе. Згідно з плянами проводу жіночої ланки „Ч. Січі" в цьогорічних А-клясових турнірах в складі I дружини виступатимуть змагунки теж з молодших дружин, які таким чином набуватимуть потрібної рутини та досвіду. І так вже в цьому турнірі в складі дружини між досвідченими: Л. Сиґідою, О. Бук-Крочак, Р. Сорочко, О. Ярош, Д. Сенежак ми бачили в акціях молодих: Х. Ґолинську, З. Стебельську, О. Напору і Н. Басняк. Ця остання молоденька змагунка виявляє великий талант і якщо в неї не згасне ентузіязм вона при дальшій праці над собою може стати чоловою українською змагункою в ЗСА. Згідно із турнірoвими вислідами, як і можна було сподіватися перші три чолові місця зайняли: Ґренд Сентрал ІВКА, Чорноморська Січ і Статен Айленд.

Гаківка
„Чорноморська Січ" — Пассейк Велей
12:0 5:0 (4:0, 3:0)

Успішно розпочали свій сезон гаківкарі „Ч. Січі". У перших мистецьких змаганнях в Гаківковій Лізі Велі Скейтерс, що відбулися 3-го листопада на арені Дж. Ф. Кеннеді в Нюарку „Січ" розгромила двоциферним вислідом дебютанта ліги, яким є цей гаківковий клюб. Вже в I періоді „Січовики" вели 5:0, що його здобули: двократно Мельник з подачі Квіна і Соловея, Квін з подачі Соловея та молодий і надійний дебютант „Ч. Січі" З. Семанишин з подачі Суровича. Одного голя з подачі Будного здобув Є. Семенюк. В II періоді „Січовики" продовжували атакувати і чергові голі здобули: трикратно М. Будний з подачі Коха і Р. Семенюка та Мельник з подачі Соловея. В III і заключному періоді голі здобули: Є. Семенюк і Кох з власних рейдів і Мельник в четверте в цій грі з подачі Соловея. Склад „Ч. Січі": Барбадин, Р. Семенюк, Сурович, Кох, Соловей, Квін, Мельник, Даіман, Залізко, Семанишин, Є. Семенюк, Буняк, Кузів, Будний. П. Семенюк — менаджер.

(О. Т.)

У Києві заклали пропагандивний „Парк дружби народів"

Київ. — „28 жовтня, напередодні 55-ої річниці великої Жовтневої соціялістичної революції, в одному з мальовничих куточків лівобережної зони відпочинку трудящих столиці України, сказано в „Молоді України" з 29 жовтня, — в урочистій обстановці було закладено Парк дружби народів". Промовці, між ними представник АН УССР д-р В. Клоков, заявляли, що „цей парк буде символом непорушної дружби народів Радянського Союзу. Завдяки мудрій ленінській національній політиці" і т. д. На мітингу виступав також перший секретар ЦК КП УССР В. Щербицький. Перед трибуною були вишикувані представники різних „республік" СССР у своїх національних ношах, які копали землю й садили дерева. В. Щербицький у промові вихваляв національну політику ЦК КПСС і комуністичної партії, не згадував про „зближення націй", але твердив про існування „багатонаціонального радянського народу". Після офіційної частини мітингу, „учасники, представники партії і уряду республіки під звуки оркестри садили дерева". Парк розташований над Дніпром, де буде збудований міст на другий берег, до району Оболонь — нового великого житлового масиву Києва.

„ДНІ КИЄВА" У КРАКОВІ

„Радянська Україна" з 5-го листопада: „Центральні вулиці старовинної столиці Польщі Кракова та інших міст Краківського воєвідства прикрасилися прапорами Української ССР. Сьогодні тут розпочались „Дні Києва". До Кракова прибув драматичний театр ім. І. Франка. „Дні Києва" розраховані на один тиждень, про програму не повідомлено.

ВИСТАВКА ПЕТРА КУЦЯ

Вінніпеґ. — Відомий у Канаді карикатурист і маляр Петро Куць мав у жовтні й до 3-го листопада індивідуальну виставку образів та карикатур у Вінніпеґу. Він здобув собі популярність карикатурами, які були на виставках у Англії й ін. країнах Европи. Індивідуальні виставки П. Куць влаштовував у Едмонтоні, Тандер Бей, Йорктоні й ін. містах Канади.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

СУБОТА, 18 ЛИСТОПАДА 1972 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорн. Січ — 14-ий Відд., о год. 7-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі, при 682 Sanford Ave. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — В. Роговський, предс., М. П. Отрок, секр.

НЕДІЛЯ, 19 ЛИСТОПАДА 1972 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата — 217 Відд. о год. 2-ій по пол. в Укр.-Амер. Клюбі, при 292 Гадсон Авеню. Проситься чл. до участи, бо є важні справи до вирішення. — М. Яремчук, рек. сек.

ДЕТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 175 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі при вул. Мартін. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. — Управа.

ПОВІДОМЛЕННЯ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

З уваги на закінчення біжучого року, Адміністрація просить всі Товариства чи поодинокі особи, що довгують за оголошення, вирівняти їх конечно найдалі

до 15-го грудня 1972 року

ТАРЗАН, Ч. 6841. Тарзан і Улі стежать за караваною змовників

Змовники у затіюванні міжплемінних воєн знаходяться в дорозі до другого племени, урурів, — під час коли головний вождь Улі, замаскований, як примітивний дикун, стежить за їх ловецькою валкою, що перепачковує зброю, як вона вступає до ururуського ліса...

А Тарзан із своєї криївки на шпилі дерева оцінює загрозу своєї нової місії.

Коли ми доставимо ці кріси, то підемо пошукати того чоловіка, що його тубільці називають Тарзаном, і вб'ємо його!

Аякже! Він уже задовго ставав впоперек наших плянів!